

troer nemlig, at han har taget fejl heri, idet Forslaget under Nr. 5 paa Tavlen virkelig omfatter Linierne 13—17 paa det angivne Sted i Justitsministeriets Budget; men han har maaskee ikke bemærket, at der i 4de Linie er opført Udgifter til et Bud ved Pascontoiret. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand derimod har meent Linierne 13—16 inclusive, kan han vel have Ret heri, og da jeg troer, at det er en Tanke, som hidtil er fulgt, saa er det maaskee forsaauidt rigtigere at sætte 16 Istedefor 17. Der er imidlertid en anden Feil, som jeg strax maa indrømme, nemlig den, at der i den sidste af de anførte Linier staaer 72 p Istedefor 12 p , men det har ikke nogen Indflydelse paa Hovedsummens Bestemmelse. Der staaer endnu kun tilbage at omtale, hvad der er anført om Afsætsforposten. Udvalget har foreslaaet, at denne Embedsmand kun skulde være constitueret, men det har vist ikke mere været Udvalgets Tanke end noget af Thingets Medlemmers, eller den høitærede Justitsministers Tanke at indføre en saadan Skik, at de faste Dommere skulde ved Regjeringens Foranstaltning kunne berøves den dem ved Grundloven givne Sikkerhed og i deres Sted ansættes constituerede. Det vilde vistnok være overmaade betænkeligt, om noget Saadant blev indført med Hensyn til de Poster, som allerede ere besatte, men Spørgsmaalet er dette, naar der bliver reist Forlangende om Udvidelse af de allerede bestaaende fast normerede Pladsers Antal, kunde det da ikke være tilraadeligt, at man betænkte, at der forestaaer os en stor Reform, som vil indtræde efter Nøgles Mening tidlig, efter Andres Mening sildig, men efter Alles Dnsse saasnart som muligt. Ved denne Reform er det muligt, at Dommerantallet vil blive forøget, og i saa Tilfælde vil det vel ikke være af stor Betydning, men det er ogsaa muligt, at Dommernes Antal vil blive formindstet og i saa Tilfælde vilde det være hensigtsmæssigt, at der ikke ansættes nogen fast Afsætsfor, da man maaskee senere ikke vidste, hvor man skulde gøre af en saadan Embedsmand. Men der er ogsaa en anden Betragtning, som maaskee endog er den overveiende, nemlig den, at Udvalget ikke har følt sig tilstrækkelig overbevist om, hvorvidt disse Omstændigheder,

som for Diebliffet gjør en Forøgelse af Afsætsforernes Antal til en Nødvendighed, virkelig vilde vedblive at have deres fulde Betydning. Man har tænkt sig, at det kunde være nyttigt, om man tog et Forbehold, saaledes at man ved indtrædende Vacance i Rettens ordinaire og fast normerede Personale kunde tage dette Spørgsmaal frem igjen og sige: Lader os see, om man ikke endnu kunde hjælpe sig med de 14 Pladser. Det er muligt, at det ikke er den Maade, hvorpaa man bedst udtrykker dette, at man sætter 3 Afsætsforer og derefter een som constitueret, og dersom det skulde være de retskyndige Medlemmers Mening her i Thinget, at det ikke saaledes var godt udtrykt, saa kunde man meget godt Istedefor gjøre en saadan Tilføining, som f. Ex.: Ved indtrædende Vacancer tages det under Overveielse om ikke den ene Afsætsfor kunde undværes. Det vilde maaskee være en heldigere Udtryksmaade; men i alt Fald bliver den anden Betragtning tilbage, som jeg har fremhævet, og jeg vil derfor foreslaae, at vi idetmindste foreløbig vedtage dette, da jeg i alt Fald til den 3die Behandling vil paatage mig at bringe denne Sag under Forhandling i Udvalget.

Justitsministeren: Dersom den ærede Ordfører med Hensyn til den allerede flere Gange omtalte 8de Post betreffende den Embedsmand, hvem Tilsynet med den periodiske Presse er betroet, havde udtalt sig saaledes som den ærede 5te Folkethingmand fra Densse (Jespersen), vilde jeg have fundet, at der var fuldkommen Consequents i hans Slutning. Den ærede Rigsdagsmand for Densse Amts 5te District meente nemlig ikke alene, at Forretningerne ikke var formindskede ved dette Embede, men at de vare aldeles bortfaldne, hvoraf da naturligtvis vilde følge, at Embedsmanden var overflødig. Jeg troer imidlertid, at naar man er af denne Ansuelse, saa anticiperer man den Tilstand, som man selv kunde ønske, men som endnu ikke er indtraadt, og man holder sig aldeles ikke til den Tilstand, som nu finder Sted. Nu gælder nemlig Forordningen af 27de Septiember 1799 saaledes, som den er modificeret ved Placaten af 24de Marts 1848 og ifølge denne Lovgivning, navnlig efter Forordningen af 27de Septbr. 1799